

Недоступен ни однин перевод.

Дар имрӯза вазъияти олам, ки муборица бар зидди терроризм ва экстремизм шадидан рафта истодааст насли бомаърифати чомеа алалхусус омӯзгорон бояд чихати хидоят намудани ҷавонон ба роҳи хуб ва пешгирии шомилшавии ҷавонон ба хизбу ҳаракатҳои тундрав кӯшиши беш аз пеш намоянд. Падару модарон низ аз ҳар вақта бештар рафтори фарзандонашонро зери назорати катъӣ гиранд ва махсусан волидайн, ки фарзандашон дар муҳочират аст ба таври ҳамагӯна бояд аз зисту фаъолияти фарзанд бояд бохабар шаванд, зеро домани ҳаракату хизбиҳои террористӣ дар микёси олам андак кӯшиш намуда истодааст.

Аллакай то имрӯз бархе аз ҷавононе, ки дар муҳорибаҳои мусаллаҳона бо ғумроҳии беш дар Сурияву Ироқ ҷангидаанд ҳалок шуданд. Хулоса он аст, ки ин ҷавонон ба доми фиреби баъзе афроди ноқас ва ноинсон афтида, ҷони ҳешро ба бод доданд, яъне онҳо ғочиявӣ ҳалок шуданд.

Он модаре, ки фарзандаш фиреб хурду ба ҷоҳи он ноқасон афтид ва ҳатто ҳалок шуд, инсон фикр мекунад, ки дар ҳолати ногувор қарор дорад ва ҳудро шармсор байни чомеа меҳисобад ва ин албатта дуруст аст, зеро ӯ дар тарбияи ин афрод ба нуқсон роҳ дода, ба ҳама рафторҳои фарзанд бемаъсулияти зоҳир намудааст. Аммо он ноқасоне, ки афроди дур аз саводу дониши қазиро ба доми найрангҳои ҳуд партофтанд ҷавоби ҳудро хоҳанд дод. Дуои модарони ғамдор аз ғиребони онҳо хоҳад дошт.

Дар масири ғами як нафар имрӯз он “зоҳидон”-и мардумфиреб дар айшу нушанд, вале намедонанд, ки зулмати бадбахтии ба сари фарзанди одам овардаашон онҳоро ором нахоҳад ғузошт.

Боиси таассуф аст, ки дар ин вартаи ҳалокат ва роҳи бебунёд имрӯз бонувони ғумроҳ низ афтодаанд. Мағар рисолати асосии зан ташкили зиндагии босаодат, ба дунё

овардан ва тарбияи фарзанд нест? Ин зани гумрохгашта дар мамлакати бегона чӣ мекарда бошад. Зан –модарро, ки нафистарин олиха махсуб медонанд, бо ин рафтори нобахшиданӣ худро бо сиёҳӣ хамрох карда, албатта ба девзан табдил ёфтааст. Худо аз чунин рӯз, ки бар сари ин афрод афтодааст, паноҳ диҳад.

Имрӯз мо аҳли фаъоли чомеа бояд барои пешгирии шомилшавии ҷавонон ба хизбу ҳаракатҳои тундгаро тамоми ҷорахоро биандешем ва дар ин замина волидайн, баҳусус модаронро зарур аст, ки дар тарбияи фарзандон бомаъсулият бошанд.

Каримова Хилола